

8 Οκτωβρίου 2020

Ολοζώντανη επίσκεψη της Παναγίας «Άξιον Εστιν» στον Γέροντα Σίμωνα παρουσία του Μοναχού Ζωσιμά!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Η θαυματουργός εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, «Άξιον Εστιν», που βρίσκεται στον Ιερό Ναό του Πρωτάτου, στις Καρυές του Αγίου Όρους.

Για την επίσκεψη της Παναγίας «Άξιον Εστιν» στον πατέρα Σίμωνα [Γέροντας, Ιερομόναχος, π. Σίμων Αρβανίτης] ο π. Ζωσιμάς αναφερόταν με μεγάλη συγκίνηση και χαρά που και αυτός αξιώθηκε να είναι παρών και να ακούσει όλα τα καλά που η Παναγία του έλεγε.

Κάθε φορά που μας μιλούσε γι' αυτό πάντα συγκινιόταν και ευχαριστούσε την Παναγία για την μεγάλη τιμή που αξιώθηκε. Μας έλεγε λοιπόν:

– Το έτος 1987 τον Νοέμβριο μήνα είχαν φέρει την εικόνα της Παναγίας «Άξιον Εστιν» από το Πρωτάτο του Αγίου Όρους, όπου και φυλάσσεται, στην Μητρόπολη Αθηνών για να εκτεθεί σε προσκύνημα.

Ένα μεσημέρι δύο η ώρα μ.μ πήγα στο δωμάτιο του Γέροντα που βρισκόταν στον ανηψιό του για να του κάνω παρέα. Την ώρα που μπήκα μέσα στο δωμάτιο του, βλέπω μια γυναίκα στα χρόνια της Παναγίας μας να είναι όρθια δίπλα στον Γέροντα με μεγάλη σεμνότητα.

Κρατούσε στα χέρια της ένα μεγάλο ύψωμα του οποίου η σφραγίδα ήταν ολοζώντανη σαν ζωγραφιά!

Ο Γέροντας ήταν στο κρεβάτι του ανασηκωμένος και ακουμπούσε την πλάτη του

προς τα πίσω. Είχε σταυρωμένα τα χέρια του στο στήθος και με μεγάλη προσοχή άκουγε όλο το εγκώμιο, τα καλά έργα που είχε κάνει στην ζωή του. Την άσκηση του, την προσευχή του, την φιλοξενία του κλπ.

Τα ρούχα, που φορούσε η γυναίκα, ήταν αυτά που βλέπουμε στην εικόνα της Παναγίας. Σαν να έβλεπα μια εικόνα της. Ήταν λεπτή, γλυκιά, το πρόσωπό της έλαμπε, ήταν φωτεινό και μίλαγε στον Γέροντα όχι γρήγορα αλλά αργά-αργά και σκεπτικά.

Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν πώς σε κάθε λέξη, που του έλεγε, κοιτούσε πρώτα εμένα και ύστερα γύριζε το κεφάλι της προς τον Γέροντα και του μιλούσε. Πέρασαν είκοσι λεπτά.

Εγώ για μια στιγμή πήγα στην κουζίνα και γύρισα ξανά μέσα, αλλά η γυναίκα δεν ήταν, εξαφανίστηκε. Τα έχασα. Έψαχνα να την βρω. Κοιτούσα δεξιά και αριστερά και αναρωτιόμουν που πήγε και πώς χάθηκε εν ριπή οφθαλμού.

Ο Γέροντας κρατούσε στο χέρι του το ύψωμα και το έτρωγε. Τον ρώτησα τι έγινε η γυναίκα και που πήγε; Και ποια ήταν αυτή; Δεν μου έδωσε καμιά απάντηση.

Του ζήτησα λίγο ύψωμα και μου έδωσε και έφαγα και εγώ μαζί του και ήταν πολύ νόστιμο και γλυκό.

Η Παναγία πήγε στον Γέροντα να τον επισκεφτεί να του πάει και το αντίδωρο για να τον ευχαριστήσει και να του φανερώσει όλα τα καλά έργα του μπροστά μου για να γραφτούν μια μέρα.

Ο Μοναχός, π. Ζωσιμάς (αριστερά) και ο Γέροντας, π. Σίμων Αρβανίτης (1901-1988), Ιδρυτής και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Παντελεήμονος Πεντέλης.

Ο Γέροντας μας, αγαπούσε πολύ την Παναγία «Άξιον Εστιν».

Θυμάμαι στην εκκλησία την ώρα που σηκωνόμασταν από «Τα σα εκ των σων» πήγαινα στο Ιερό, τον έπαιρνα και τον πήγαινα έξω, μπροστά στην εικόνα της Παναγίας, στεκόταν σαν λαμπάδα και έψαλε πολύ αργά και κατανυκτικά και με όλη την δύναμη του το «Άξιον Εστιν».

Όταν έψαλε, έτριζε όλη η εκκλησία. Εγώ ήμουν δίπλα του και όσες φορές τον άκουγα, ανατρίχιαζα την ώρα που το έψαλε. Εκείνη την ώρα, ο Γέροντας, έβλεπε την Παναγία ολοζώντανη, διότι, όταν τελείωνε το «Άξιον Εστιν», το πρόσωπό του ήταν ροδοκόκκινο, χαρούμενο και φωτεινό.

Πιστεύω πως ήταν η Παναγία «Άξιον Εστιν» γιατί, εάν δεν ήταν η Παναγία, ο Γέροντας δεν θα επέτρεπε μια απλή γυναίκα μπροστά μου να τον εγκωμιάζει, να κάθεται με προσοχή και να την ακούει φανερώνοντάς του όλα τα καλά έργα που έκανε στη ζωή του.

Ο Γέροντας ήταν πολύ ταπεινός και δεν ήθελε με κανένα τρόπο να τον θεωρούν άγιο και μάλιστα να το λένε μπροστά του. Ήταν ικανός να φανεί πολύ αυστηρός και να φερθεί κατά τρόπον που θύμιζε την συμπεριφορά παλαιών ασκητών σε αντίστοιχες περιπτώσεις!

Απόσπασμα από το βιβλίο, “Ζωσιμάς Μοναχός, (1937-2010), Υποτακτικός του Ιερομονάχου Σίμωνος Αρβανίτη, των εκδόσεων η Μελέτη, Αθήναι.